

бѣше вече на пѣтъ за Карлово, и, по съображенията на главната квартира, трѣбваше да се спустне на 21-й декемврий отъ Балкана за да заеме този пунктъ, послѣ което да дѣйствува прѣзъ Калоферъ срѣщу лѣвия флангъ на Шипченската турска армия.

30-та пѣхотна дивизия трѣгна на 24-то на бързо отъ Търново и получи заповѣдь да се съсрѣдоточи въ Трѣвна.

По този начинъ въ околността на Габрово и Трѣвна къмъ 24-ий декемврий бѣха събрани 56 баталиона, 8 дружини, 12 сотни и около 100 орѣдия, които всички можаха да се употрѣбятъ за завладѣването на Шипченския проходъ.

Силитѣ на турцитѣ около Шипка къмъ това врѣме достигаха до 40 баталиона, 1500 конника и около 100 орѣдия. По свѣдѣнията, които се имаха, около 25 баталиона съ 60 орѣдия стояха на позициитѣ, 3 баталиона наблюдаваха Мжлѣшкия пѣтъ и стояха около това село. Оставалитѣ, — около 12 баталиона съ 40 орѣдия и конницата бѣха разположени въ Шейново и въ Казанлъкъ.

Ако сравнимъ силитѣ на двѣтѣ страни, то ще видимъ, че въ отношение на пѣхотата, генералъ Радеcki разполагаше съ грамадно численно прѣвосходство, — около 50 хиляди срѣщу 27—28 турци. По количеството на артилерията двѣтѣ страни бѣха равностойни. Колкото до кавалерията, турцитѣ испърво прѣвъзхождаха своя противникъ, но съ пристиганието на 3-тѣ полка отъ 1-вата кавалерийска дивизия численното прѣвъзходство прѣминаваше на страната на руситѣ. Понеже прѣдстоеше да се дѣйствува на една крайно прѣсѣчена мѣстность, то тукъ пѣхотата имаше първенствующе значение, а този който се рѣшише да води настѣпателни дѣйствия, не можеше да се възползува отъ своята артилерия, освѣнъ въ ограничени размѣри.